

PROTOKOL O HODNOCENÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE posudek vedoucího práce

Práci předložil(a) student(ka): Karolína Vinická

Název práce: *Sociologie literatury: Rozbor dystopického díla Hunger Games*

Oponoval Martin Švantner, PhD

- CÍL PRÁCE:** Pokud měl být text přepracován s výtkami oponenta a vedoucího, pak cíl byl naplněn pouze částečně až – podle mého soudu - nedostatečně. Podotknul bych, že text jsem před druhým odevzdáním neviděl.
- OBSAHOVÉ ZPRACOVÁNÍ** Text je stále poměrně fragmentární, argumentativní struktura je oproti první verzi však o něco jasnější. Kladně hodnotím autorčinu snahu alespoň rámcově vysvětlit zvolenou beletrickou literaturu a aplikované teoretické perspektivy - ty jsou však nadále prezentovány velmi útržkovitě (problematika autora, konfliktu a konsensu atp.; presentování autorů se vynořují jako „duchové“ a vzápětí mizí bez hlubšího vysvětlení). Text stále vykazuje velké množství problematických míst, jejichž konkrétní podobu uvádím níže.
- FORMÁLNÍ ÚPRAVA** Text vykazuje množství formálně-obahových problémů, spojených spíše s nedůslednou prací s literaturou a nevytříbenou stylistikou, bibliografické údaje nejsou jednotné a úplné.
- STRUČNÝ KOMENTÁŘ HODNOTITELE** První část textu, která zasazuje literární dílo do kontextu formální estetiky je zpracovaná na úrovni odpovídající průměru bakalářské práce. Téma je zpracováno a provedeno spíše povrchně: koncepty jsou spíše naznačené než interpretované, problematické je spojování autorů s odlišnými perspektivami (U. Eco nepíše radikálně o „smrti autora“ jako R. Barthes; ze zcela jiného diskursu pochází W. Benjamin a z úplně jiné teoretické rodiny pak formalisté jako V. Prop nebo L. Doležel).
Nedůslednost v literárně-teoretické literatuře, by se dala považovat za sekundární, pokud by v práci druhá část, nazvaná jako „sociologický rozbor“, byla přesvědčivě a pečlivě provedena. To se však po mém soudu neděje – perspektivy jsou prezentovány stejně povrchně a s častými chybami; spíše žurnalisticky: viditelné je to např. u P. Sloterdijka, jehož texty – domnívám se – autorka nedržela v ruce (Sloterdijk rozlišuje mezi „kynickým“ a „cynickým“, což autorka nepostřehla, stejně jako nenapsal v. r. 2013 nic se jménem „Kritika cynismu“, viz s. 28, pozn. 4, je příznačné, že v literatuře u překladu *Kritiky cynického rozumu* chybí uvedený rok). Podobně zkresleně je prezentováno dílo M. Foucaulta – mj. odkazem na dlouhou pasáž z *Dohlížet a trestat* – Foucault, jehož pojetí je diametrálně odlišné od Webera je redukován na toho, kdo vidí moc pozitivně i negativně, což možná platí velmi obecně ale je velmi málo na teoretickou bakalářskou práci (stejně útržkovitě je prezentovaný T. Parsons).

Snad by textu prospělo, kdyby autorka postavila celý text pouze na podrobném srovnání Foucaulta a Webera a ilustrovala to na příkladu *Hunger Games* – tento směr je naznačen v pasážích kde autorka pracuje s texty ze sborníku *Myšlení vnějšku*.

Závěr textu je opět spíše shrnující a neuvádí žádné podstatné výsledky, pouze prostou juxtapozici již výše v textu juxtaťonovaného. Shrnutí: text bylo třeba radikálně přepracovat, nikoliv pouze mírně upravit.

5. OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY DOPORUČENÉ K BLIŽŠÍMU VYSVĚTLENÍ PŘI OBHAJOBĚ

1. Spatřujete nějaké klíčové podobnosti nebo rozdíly mezi pojetím společenského uspořádní mezi Parsonsem a Foucaultem?

6. NAVRHOVANÁ ZNÁMKA V případě excelentní obhajoby navrhuji známku dobře.

Datum: 30. 8. 2017

Podpis: